शुनहोत्रो भारद्वाजः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

य ओजिष्ठ इन्द्र तं सु नौ दा मदौ वृषन्स्विभिष्ठिर्दास्वीन्। सौविश्यं यो वनवृत्स्वश्वौ वृत्रा सुमत्सु साुसहिद्मित्रीन्॥ ६.०३३.०१

वृषन्- वर्षक । इन्द्र । यः । ओजिष्ठः- बलिष्ठः । मदः- हर्षकरः । स्विभिष्टः- शोभनैषणयुक्तः । दास्वान्- दाता । यः । स्वश्वः- शोभनप्राणतुरगसम्पन्नः । सौवश्व्यम्- शोभनप्राणतुरगो यथा भवति तथा । वृत्रा- आवरणानि । वनवत्- नाशयेत् । समत्सु- समरेषु । अमित्रान्- शत्रून् । सासहत्- अभिभवेत् । तम् । नः- अस्मभ्यम् । सु- सुष्ठु । दाः- यच्छ ॥१॥

त्वां ही्रन्द्रावेसे विवाचो हर्वन्ते चर्षणयः शूरसातौ। त्वं विप्रेभिर्वि पुणीर्रशायुस्त्वोत इत्सनिता वाजुमवी॥ ६.०३३.०२

शूरसातौ- शूरलाभाय। त्वाम्। हि- खलु। इन्द्र। अवसे- रक्षाये। विवाचः- विशेषवाग्युक्ताः। चर्षणयः- जनाः। हवन्ते- आह्वयन्ति। त्वम्। विप्रेभिः- मेधाविभिः। पणीन्- लोभिनः। वि अशायः- अस्वापयः। त्वोतः- त्वद्रक्षितः। इत्- एव। सनिता- सम्भक्ता। वाजम्- अन्नं प्रति। अर्वा- अभिगन्ता भवति॥२॥

त्वं ताँ ईन्द्रोभयाँ अमित्रान्दासां वृत्राण्यायां च शूर। वधीर्वनेव सुधितेभिरत्कैरा पृत्सु दर्षि नृणां नृतम॥ ६.०३३.०३

नृतम- अतिशयनायक । शूर- समर्थ । इन्द्र । दासा- तामसानि । आर्या- सात्त्विकानि । वृत्राणि-आवरणानि । उभयान् । अमित्रान्- अन्तरायत्त्वादिमत्रभूतानि । तान्- तानि । सुधितेभिः- प्रहरणैः । वनेव- वृक्षानिव । अत्कैः- भवदीयरूपैः । वधीः- नाशय । पृत्सु- युद्धेषु । नृणाम्- अस्मिद्वरोधिनः । दिष- दारयसि ॥३॥

स त्वं ने इन्द्राकेवाभिरूती सखा विश्वायुरिवता वृधे भूः। स्वर्षाता यद्धयोमसि त्वा युध्येन्तो नेमधिता पृत्सु शूर॥ ६.०३३.०४

सः- असौ। त्वम्। इन्द्र। नः- अस्मभ्यम्। अकवाभिः- अकुत्सितैः। ऊती- रक्षणैः। सखा-सुद्दृत्। विश्वायुः- सर्वेषां प्राणभूतः। अविता- रिक्षता। वृधे- वृद्धये। भूः- भव। स्वर्षाता-स्वर्गसम्भजनाय। नेमधिता- केषाञ्चिज्ञयदेषु। पृत्सु- युद्धेषु। शूर्- समर्थ। त्वा- त्वाम्। युध्यन्तः। ह्वयामसि- आह्वयामः॥४॥

नूनं ने इन्द्राप्रायं च स्या भवां मृळीक उत नों अभिष्टौं।

इत्था गृणन्तौ महिनस्य शर्मीन्दिव ष्याम पार्यै गोषतमाः॥ ६.०३३.०५

नूनम्- निश्चयेन । इन्द्र । नः- अस्मभ्यं च । अपराय- इतरेभ्यश्च । स्याः- भव । उत- अपि च । नः- अस्माकम् । अभिष्टौ- सदेषणे । मृळीकः- आनन्दकरः । भव । इत्था- एवम् । गृणन्तः- स्तुवन्तः । महिनस्य- महात्मनस्तव । शर्मन्- आनन्दे । दिवि- दिव्ये । पार्ये- दुःखस्य पारे । गोषतमाः- अतिशयेन सम्भजन्तः । स्याम- भवेम ॥५॥